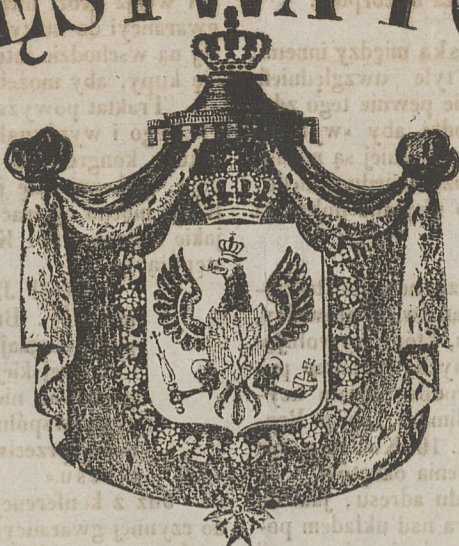

PRZEDPŁATA:
 ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr.
 na całe Prusy 2 Tal.

INSERATY:
 1 Sgr. 3 Fen. od wiersza na 1 szerokości przyje-
 mują się tylko w ekspedycji.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

Drukami i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzna wiadomość.

Paryż, wtorek 13. Maja. — Dzisiejszy Monitor zawiera dekret, wedle którego tylko 100,000 ludzi w r. 1856 powołuje się pod broń.

Berlin, 15. Maja. — Najj. Pan raczył nadać następującym królewskim saskim urzędnikom cywilnym i oficerom: order orla czerwonego 1ej klasy naczelnemu marszałkowi nadwornemu panu Gersdorff; order orla czerwonego 2ej klasy dyrektorowi muzeum panu Schnorr Carolsfeld w Dreźnie, order orla czerwonego 3ej klasy majorowi i adjutantowi połowemu panu Falkenstein i prezydentowi policyi panu Pflugk w Dreźnie; niemniej raczył uwolnić na własne żądanie od służby radcę rejencyjnego i budowniczego pana Krause w Lignicy od d. 1. Października r. b. nadając mu charakter tajnego radcy rejencyjnego.

Berlin, 14. Maja. — Do wiadomości telegraficznej, że Rosya i Szwecya w protokule oświadczyły się za sposobem proponowanym przez Danią co do rozwiązania cła sundowego, może korespondencya pruska dodać, że i Oldenburg umiarkowane żądanie Danii za słuszne uznał i że przyrzekł spłacenie obliczonej kwoty pod tym warunkiem, że zgoda na proponowanej podstawie nastąpi i między innymi państwami.

(Kor. Cz.) Publikacya osnovy traktatu pokoju paryzkiego skończyła się, sejm się rozjechał, świat przestał rozprawiać o polityce. Zamknij biuro redakcyi, szanowny Czasie, przynajmniej na miesiąc, i daj wakacje współpracownikom. Publiczność nie będzie żądała zwrotu przedpłaty, owszem będzie ci wdzięczną, że i jej pozwoisz odetchnąć, i nią będziesz jej zmuszał do pozycywania dyplomatycznych i politycznych specyaków, którebyś dla niej z resztek biesiady kongresowej, jako potrawkę z sosem piquante własnej inwencyi, chciał przyprawić. Dzienniki tutejsze rozpoczęły już przyprawę podobnych frykasów. Jest to nadaremny mozół. Między stem czytających znajduje się zaledwie jeden, który ich pokosztuje; a ten jeden należeć będzie najprawdopodobniej do cechu dziennikarskiego, który ze wszystkich najstrawniejszy ma żołądek. Doznając sam tego na sobie, chociaż w części tylko liczę się do cechu. Czytam rzeczy, na którebym w innym razie podobno się spojrział. Przeczytałem więc od początku do końca traktat pokoju paryskiego z wszystkimi aneksami i protokołami. Ale na tém i basta. Nie będziecie zapewne żądali, abym czytał także wszystko to, co dzienniki tutejsze, Kreuzzeitung «ciotka» Vossa, «wujaszek» Spener, Nationalzeitung i Ex-urwächler — dzisiejsza Volkszeitung — o pokoju rozprawiają, i abym wam z opinii ich zdawał sprawę. Tutejsza publiczność rozpraw tych nie czyta, nie dbając o musztardę po obiedzie, a cóż to polską publiczność obchodzi, co tutejsze dzienniki o pokoju myślą. Mało kto ma ochotę, zapuszczać się myślą w przyszłość, wskazywać skutki i następstwa pokoju, układać przyszłe aliansy, kombinować nowe wojny, kreślić obraz przyszłej Europy. Każdy woli patrzeć na to co ma przed sobą, co mu chwila obecna, chwila dokonanego pokoju w zysku przynieść może. Jaką była wojna i co ją spowodowało? jakim jest pokój, i co było przyczyną, że jest takim? to wielka publiczność przekazuje historykowi, od dziennika żąda, aby jej gadał o obecności, o handlu o przemysle, o towarzystwach kredytu ruchomego, o giełdach o akcyach, słowem o tém wszystkim, do czego dokonany czyn pokoju najobszerniejsze otwiera drogi. Gdzie wejdiesz o tém tylko rozprawiają. Kwestya włoska, kwestya prasy belgijskiej, to sprawy podrzędne znaczenia. Niech się Francya i Anglia w połączeniu z Austryą, groźnie na pozór, w największej zgodzie w rzeczywistości, o nie rozpierają. Timesa obrona prasy belgijskiej klasyczna. Francya jednak swego dokaże. Na co się przyda zaprzatać im głowę, gdy ważniejsze, zyskowniejsze sprawy są na względzie? Podobnie o wszystkich kwestyach politycznych wielka publiczność rozumuje. Niezadługo, jak w Paryżu, całkiem wyjdzie z mody o nich rozprawiać. Szczęśliwe czasy cywilizacyi drugiej połowy 19. wieku!

O czém więc pisać? O tém, czém się ludzie najwięcej zajmują. Tutaj zajmują się obecnie bankami prowincjonalnymi, które uchwały tegorocznych izb, krótko przed zamknięciem sejmku, zostały dozwolone i co do orgauizacyi swojej ściśle przepisami prawa określone. Rządowi zostawiono moc dawania koncesyi. O takowe zgłosiło się już podobno 59 towarzystw prowincjonalnych Kapitały domagają się wolności ruchu. Muszą przestać na mniejszym, gdy niedozwolono większego projektowanemu instytutum kredytu ruchomego. Nie ustaly jednak krzątania się i około takowych. Tymczasem widoki rozciągnęły się na Królestwo Polskie i na Rosyą.

Ordynacya wiejska i miejska dla pyowincyi nadreńskiej nie jest jeszcze

sankcyonowana. Krótko przed zamknięciem sejmku nadreńscy członkowie izby panów i izby poselskiej zanieśli adres do króla, prosząc go, aby ordynacye były przesłane do szczegółowego rozpoznania sejmowi stanów prowincjonalnych. Mówią, że się król do próby tej przyczynił.

Cóż to za wiosna? Pokoje trzeba ogrzewać i w płaszczach i paletotach wychodzić na ulicę. Od tygodnia słońce ani wyjrzało z po za czarnych chmur pędzonych to od północy to od wschodu. Promenady i ogrody puste. Nikt nie śmie wypocząć na wolnym powietrzu. Teatra letnie zamknięte. Koncerty po ogrodach nie udają się. Publiczność się nudzi, przymuszona siedzieć w pokojach.

Hamburg, 13. Maja. — Książę szwedzki Oskar przybył dziś w przejeździe do Paryża.

Rosya.

Manifest cesarski.*) Z bożej łaski my Aleksander II. cesarz i samowładzca wszech Rosyi, król Polski, etc. etc. etc.

Czynimy wiadomo wszystkim wiernym poddanym naszym:

Wstąpiwszy na wszech rosyjski tron przodków i nierozdzielnie z nim trony królestwa Polskiego i W. X. Finlandzkiego wśród prób ciężkich dla nas i ojczyzny naszej, postanowiliśmy w sercu naszym nie przystępować do koronacyi naszej, dopóki nie umilknie grom wojny, wstrząsającej granicami państwa; dopóki nie przestanie lać się krew walecznych chrześcijańskich wojowników naszych, którzy odznaczyli się czynami niezwykłego mężstwa i poświęcenia. Dziś, kiedy pokój powraca Rosyi dawną spokojność, zamierzylimy, za przykładem bogobojnych monarchów, przodków naszych, włożyć koronę i przyjąć ustanowione namaszczenie, przy uczestnictwie w tym świętym obrzędzie najukochańszej małżonki naszej cesarzowej Maryi Aleksandrownej.

Obwieszczając o takowym zamiarze naszym, który przy pomocy bożej ma być spełnionym w miesiąc Sierpniu r. b., w pierwotnej stolicy Moskwie, wzywamy wszystkich wiernych poddanych naszych, by połączyli gorliwe błagania swoje z naszymi gorącymi modłami: oby na nas i państwo nasze spłynęła łaska boska; oby najwyższy dopomógł nam, z włożeniem korony cesarskiej, uczynić uroczysty w obec świata ślub — życia jedynie dla szczęścia podwładnych nam narodów, i oby natchnieniem najświętszego życiodawczego ducha swojego, skierował ku temu wszystkie myśli i wszystkie czynności nasze.

Dan w St. Petersburgu, dnia 17. Kwietnia, roku od narodzenia Chrystusa Pana 1855. a panowania naszego 2. (pódp.) Aleksander.

Petersburg, 3. Maja. — Koleje żelazne, jakimi rząd zamierza cały kraj w wszelkich poprzecznych kierunkach, są wyłącznym i prawie jedynym przedmiotem uwagi cesarza. Dla tém przedsięwzięcia uskutecznienia tworzyć się mają towarzystwa prywatne, którym rząd wszelkich zamyśla użyć ułatwień. W tej chwili jest mowa o kolei żelaznej łączącej się z koleją z Moskwy do Odessy. Towarzystwo, które się w tej mierze utworzyło, miało się zarazem zobowiązać otworzyć żeglugę dla statków parowych na Dźwinie od Witebska aż do Rygi; mówią także i o żegludze parowej na Dnieprze od Smoleńska do Orszy, nawet i do Ragozewa.

— Cesarz wydał rozporządzenie nietworzenia nowych komisyj dla uroczystości koronacyjnych, a to dla oszczędzenia kosztów.

Francya.

Paryż, 10. Maja. — Gazety francuskie są zapelnione artykułami przeciw Belgii. Pokazuje się, jak jest rząd francuski rozdrażniony.

Paryż, 11. Maja. — Zapewniają, iż Rosya i Austrya połączyły się z sobą celem oparcia się polityce zachodniej w Grecyi. Pan Kalergis miał w tych dniach audyencyą u cesarza, w której przedłożył mu położenie Grecyi.

— Korespondent Constitutionnela pisze z Wiednia pod dniem 4. Maja, że Francya i Austrya wspólnie podać zamierzają papieżowi memorandum, względem zaprowadzenia potrzebnych w państwie papieżkim reform.

— Monarchowie, którzy nie znając się osobiście wyrzekli o losie Europy, zamierzają podobno zjechać się razem w jednym miejscu celem rozważania i uregulowania niejednej rzeczy, która przez pełnomocników nie dała się odrobić. Miejscem zebrania monarchów ma być Berlin, a czas zjazdu miesiąc Lipiec.

Anglia.

Londyn, 7. Maja. — Na wczorajszym posiedzeniu izby niższej oświadczył lord Palmerston ze względu na zarzuty, jakie przeciw układowi pokojowemu uczyniono, że Szamyl żadnej nie udzielił pomocy sprzymierzonym i że nie ma się czego od Rosyan obawiać, że przeciw prasie belgijskiej Anglia nie powstanie, i że powodem, dla którego kongres zajmował się sprawą włoską,

*) Już umieściliśmy wprawdzie, ale powtarzamy dokument ten jako z oryginału rosyjskiego tłumaczony. (Przyp. Red)

był panujący w Rzymie i Neapolu rząd niesforny. Poczem wycofano poprawkę i przyjęto adres, który królowej wręczy izba wyższa i niższa in corpore.

— Ali basza przybył do Londynu.

— Z Berlina pod d. 8. Maja pisze nowa gazeta pruska między innymi: W Prusach mamy prawo prasowe i obok niego tyle uwzględnień, ile tylko redaktor żądać może. Rząd króla JMości nie będzie pewnie tego zdania, że i dla kraju naszego trzeba stosowne zaprowadzić środki, aby »wybryki prasy powstrzymać«. Za granicą domysł bralby górę, że Prusy mniej są mocne, niżeli się spodziewano. Wewnątrz kraju pozbyłoby się może niejednej niedogodności, ale zarazem zamkniętoby sobie źródło, z którego niejedno dobro na kraj spływa.

— Ali basza przybył z Paryża.

— Morning Post pisze co do prawa morskiego: Dziwnem jest to zjawiskiem, że w roku pańskim 1856 Brytańscy mężowie państwa, prawnicy, dziedzice dóbr występują w parlamencie jako obrońcy systemu, który wywołując swój początek z barbarzyńskich obyczajów średniowiecznych, pomimo powszechnego wystąpienia przeciw niemu wszystkich narodów świata ucywilizowanego utrzymał się. Ani lord Derby ani Dr. Phillimore, ani p. Beotieck, którzy tak mocno powstali przeciw oświadczeniu z d. 16. Kwietnia, nie śmieli nic przytoczyć na obronę niegodziwego systemu łupienia okrętów.

Posiedzenie izby wyższej 5. Maja. — Z powodu adresu, jaki do królowej przesłać postanowiono, wszczęła się żywa dyskusja nad układem pokoju, który jedni członkowie izby zadowalającym mienili, inni zaś uważali w nim poniżenie, twierdząc, że pozorne korzyści dla Europy, których gwarancji nie masz, nie zrównoważą ofiar, jakie Anglia poniosła, że upadek Karsu, który się z nieogłędności rządu wydarzył, pogorszył warunki pokoju. Lord Clarendon w obszernym wywodzie dowodzi, że upadek Karsu nie wywarł niekorzystnego wpływu na warunki pokoju, że hrabia Orłow wzmiankował o nim jako o ważnym wypadku, gdy już warunki pokoju były podpisane, i zarazem zapewnił, że Rosya dotrzyma co przyrzekła. Ponieważ, kończy mowca, na brzegu Czerkiesyi żadnej nie wywalczono korzyści, nie można przeto było podawać Rosyi warunków co do tego kraju. Zresztą byłoby nietłwą rzeczą powiedzieć, jakieby to być miały owe warunki. Trzeba było owe okolice albo ogłosić niezawisłymi lub oddać je pod rząd Turcyi. Mieszkańcy nigdyby nie chcieli poddać się Turcyi, a ogłoszenie ich wolności byłoby ze względu na sąsiedztwo państwa, jakim jest Rosya, istną igraszką, zwłaszcza, że naczelnicy są przyjaciółmi Rosyi, którzy się im bardzo życzliwymi i względni okazali. Do tych naczelników należy także Szamyl; bo uderzającym jest zjawiskiem, że jedyną porą, w ciągu której ze strony Szamyla i Czerkiesów żadnych kroków wojennych przeciw Rosyi nie przedsięwzięto, były dwa ostatnie lata. Czerkiesi nie okazali najmniejszej dla sprzymierzonych sympaty albo ochoty wspierania ich. Raz, prawda, naczelnik pewien przyrzekł kapitanowi okrętu angielskiego przybyć na pewne miejsce z 10,000 ludzi, ale tego nie dotrzymał. Jedyny dowód, jaki otrzymali Angliacy o usposobieniu Czerkiesów, może posłużyć oświadczenie ich zamiaru, że sprzeciwić się będą Anglikom wzdłuż brzegu wschodniego morza Azowskiego. Potem wylicza mowca korzyści wojny minioniej, w których niepoślednie naznaczył miejsce wzmocnienie sprzymierza francuskiego. Gdy jeszcze kilku mówców zabrało głosy w tym przedmiocie, przyjęto adres do królowej bez dyskusji.

Posiedzenie izby niższej 5. Maja. — I tu z powodu adresu żwawe toczyły się debaty nad pokojem, i tu rozmaicie rzecz uważano, utrzymując, że nie ma gwarancje na przyszłość. W końcu odroczone dyskusję do przyszłej sesyi.

Rozprawy parlamentu angielskiego nad pokojem paryzkim.

Hr. Clarendon po powrocie swoim z kongresu, złożył na stole izby lordów na dniu 2. Maja traktat zawarty między Anglią, Francją i Austrią, który nadzwyczajnie zrobił wrażenie nie tylko w Anglii, ale w całej Europie. Traktat ten, którego ratyfikacje wymienione zostały na d. 29. Kwietnia, zawarty został w Paryżu w 15 dni po zawarciu pokoju kongresowego, w wiliu ostatniego posiedzenia kongresu, i w takiej był utrzymywany ściśle tajemnicy, że się pełnomocnicy innych trzech mocarstw na kongresie reprezentowanych niczego nie domyślali, i hr. Orłow nie małe okazał zadziwienie gdy się o nim dopiero z gazet angielskich dowiedział. Francya i Austria dotąd go nie ogłosiły. Osnowa jego następująca:

»Najj. królowa połączonych królestw W. Brytanii i Irlandyi, Najj. cesarz austriacki i Najj. cesarz Francuzów, powodowani życzeniem, postanowienia między sobą skombinowanej części, jakaby z ich strony pogwałcenie warunków pokoju paryskiego za sobą pociągnąć musiało, wyznaczyli na ten cel na swych pełnomocników: (następują nazwiska i tytuły), hrabiego Clarendon i lorda Cowley ze strony Anglii, ze strony Austrii hrabiego Buol i barona Hübner, ze strony Francyi hr. Walewskiego i barona Bourqueney — którzy po wymianie pełnomocnictw, znalezionych w należytej formie, na następujące zgodzili się artykuły:

Art. 1. Strony traktujące, gwarantują wspólnie i każda z osobna, całość i niepodległość otomańskiego państwa, tak jak to wypowiedzia pokój na dniu 30. Marca 1856 r. w Paryżu zawarty.

Art. 2. Każde pogwałcenie warunków pomienionego pokoju, uważane będzie przez mocarstwa, niniejszy traktat podpisujące za *casus belli*. Mocarstwa porozumiewają się z wysoką Portą w celu zrobienia do tego potrzebnych kroków, i postanowią niezwłocznie między sobą względem użycia sił swoich tak lądowych jak morskich.

Art. 3. Niniejszy traktat ma być ratyfikowany i ratyfikacje najpóźniej w 14 dniach wymienione.

Dan w Paryżu dnia 15. Kwietnia 1856 roku.

(Następują podpisy)

Traktat ten jest z jednej strony dopełnieniem dzieła pokoju na kongresie paryzkim przez pokój z d. 30. Marca skutecznego; z drugiej strony jest ponowieniem traktatu z dn. 2. Grudnia 1854 r., który na nieograniczony czas utrwał.

Krok ten trzech mocarstw od początku przeciw Rosyi sprzymierzonych (Anglii, Francyi i Austrii) daje wiele domyslenia i wyświeca stanowisko polityczne mocarstw przez pokój paryzki pojednanych. Dowodzi najprzód, że

cel ostatniej wojny nie został w zupełności osiągnięty, że Turcyi od strony Rosyi wciąż grozi niebezpieczeństwo, i że traktat paryzki nie daje materialnych gwarancji do utrzymania pokoju w Europie, ale że i nadal mocarstwa największej na wschodzie interesowane musiały się zobowiązać do złożonego trzymywania się kupy, aby możebnym zajęciem zagrozić.

Traktat powyższy jest wyraźnie dopełnieniem artykułu 7. i 8. pokoju paryzkiego i wypłynął z niedostatecznej formy tych artykułów. Jakkolwiek protokół kongresowy co do obrad nad temi artykułami nie obszerniejszego nie daje, pokazuje się jednak z samej redakcyi artykułu 7., że się pełnomocnicy Rosyi mocno opierać musieli takiemu orzeczeniu gwarancji państwa tureckiego, jakie traktat z 15. Kwietnia obejmuje. Osnowa artykułu 7. jest bowiem następująca:

»Król JMści pruski, cesarz austriacki, cesarz Francuzów, królowa W. Brytanii i Irlandyi, cesarz wszech Rosyi i król sardyński przypuszczają wysoką Portę do udziału politycznego prawa Europy i europejskiej zgodności. Cesarzkie i królewskie Moście obowiązują się szanować niepodległość i całość krajów otomańskiego państwa, zarchęzają wspólnie przestrzegać tego zobowiązania, i dla tego każdy akt, temu przeciwny uważać będą jako kwestyą ogólnego interesu.«

Już z konferencyi wiedeńskich wiadomo, że Rosya nie chciała się skłonić do czynnej gwarancji całości tureckiego państwa, ani uważać pogwałcenie tego punktu za powód do wojny. W redukcji pomienionego artykułu widać wyraźnie, że ten sam spór i na kongresie się toczył, i że zdanie Rosyi przemogło. — W ogóle widać z protokołów paryzkich, że wszystkim chodziło o pokój, aby zaś nie psuć harmonii, drażliwsze punkta, albo całkiem pominięto, albo je obrabiano w komisyjach. I tak wszczęta kwestya co do fortec kaukaskich, już potem podniesioną nie została. Co do Mikołajewa, morza Azowskiego, Czarnogóry i t. p. skończyło się na samych ogólnych oświadczeniach pełnomocników rosyjskich.

Otóż tak słabo artykułem 7. pokoju paryskiego zagwarantowana całość i niepodległość Turcyi wymagała osobnego traktatu między Anglią, Francją i Rosją.

Ponieważ artykuł 8. pokoju zastrzega, że zanimby między Turcyją a jednym lub kilku z mocarstw sprzymierzonych przyszło do kroków wojennych, użytem ma być wprzód pośrednictwo, przyjaznego mocarstwa, widać z traktatu z d. 15. Kwietnia, że to pośrednictwo zamieni się na zbrojne, gdyby przedłożenia mocarstw przyjazne zostały bez skutku. Więc i artykuł 8. pokoju, nabrał przez traktat wspomniany więcej znaczenia i mocy.

Traktat zaś z dnia 2. Grudnia 1854. r. mocą którego Austria przystąpiła do interesu Anglii i Francyi, o tyle został rozwięszony i ustalony, że w traktacie z 15. Kwietnia Austria już wyraźnie się zobowiązuje, każde pogwałcenie pokoju paryskiego uważać za *casus belli*, o neutralności zaś już mowy być nie może. Austria znać czuje dobrze, że jej Rosya roli, jaką w ostatniej wojnie odgrywała nigdy nie przebaczy, i dla tego tak ściśle połączyła się osobnym przymierzem z Francją i Anglią.

Te wszystkie okoliczności wywołać musiały w Anglii wielkie niezadowolenie i dla tego zapowiedziane przez lorda Palmerstona debaty nad przedmiotem pokoju paryskiego powszechny obudzają interes. (D. c. n.)

Austria.

Wiedeń, 9. Maja. — Jutro zbiera się tu towarzystwo żeglugi parowej na Dunaju, którego przywilej mający trwać do roku 1831, pokojem paryskim zniesiony został. Obrano komitet z 9 członków, który ma się z rządem układać względem wynagrodzenia, które towarzystwo rości. Nie idzie tu tak o wynagrodzenie jak raczej o to, czyli towarzystwo nadal za opłatą pewną obowiązki ku rządowi podjęte wypełniać ma, lub czyli obowiązki te bez wynagrodzenia ustają. Mówią, że rząd skłania się do drugiej alternatywy.

— Baron Hübner mianowany jest ambasadorem przy dworze cesarsko-francuskim.

(Kor. Cx.) Wiedeń, 3. Maja. — Narady nad organizacją Księstw Nad-dunajskich trwają ciągle w ministerjum spraw zagranicznych. Jednym z ważnych punktów będzie urządzenie siły zbrojnej. Dawna milicya tych Księstw nie istnieje; trzeba więc stworzyć wojsko a nawet zapewne i regularne, w sile przeznaczaniu swemu odpowiedniej. Czy fortece Reni, Braiła, Tulcza i Kilia osadzonei zostaną przez to wojsko, czy otrzymają inny garnizon, nie wiadomo. Trzeba będzie następnie dać broń, działa i amunicję. Będzie to część znaczna w budżecie Księstw. Ustalenie tego budżetu w sposób odpowiedni innym potrzebom, stanie się zapewne przedmiotem narad dywanów lub ciała prawodawczego złożonego podług nowych przepisów. Określenie władzy kajmakanów i zaprowadzenie porządku administracyi, są kwestyami niemniej ważnymi i niemogącymi się załatwić bez wpływu państw gwarantujących. Co do reform wewnętrznych, te odbędą się następnie na drodze normalnego działania władz ustalonych, lecz na podstawach położonych w protokole konferencyi w Carogrodzie i w traktacie 30. Marca. Austria otrzymała wstęp do Księstw Nad-dunajskich. Trzeba żeby go ustaliła. Jej polityka głównie dążyć teraz będzie do tego celu. Co do Dunaju, znajdzie się ona w konkurencyi z Anglią. Towarzystwo żeglugi »Lloyda« lęka się tego. Akcyje jego spadają. Lecz można być pewnym i bar. de Bruck ma pilne na to wszystko oko. Zresztą trzeba ruchu i pracy. Konkurencya będzie właściwym bodźcem. Rząd tutejszy przygotował się do niej reformą swego systemu celnego. Interesa Austrii pod tym względem są te same co Rosyi i Francyi. Handel tych państw miał również i dotąd do walczenia w Turcyi i na Wschodzie z Anglią. Kompania »Lloyda« ochłonie z przestachu i jej akcyje pójdą w górę. Rząd dołoży wszystkich starań, żeby żegluga na Dunaju ułatwić i zabezpieczyć. Reszty dokona usiłowanie prywatne osób interesowanych. Rząd rosyjski wejdzie na tę samą drogę. Koleje żelazne połączą z czasem Odesę i Taganrog ze środkiem i z północą państwa. Żegluga na rzekach spławnych i na morzu Czarnem i Azowskiem da handlowi z Turcyją nowy popęd. Jak wielkim i ważnym jest ten punkt stosunków przyszłych Europy z Turcyją, dał tego najlepszy dowód sam kongres paryski uznając konieczność nowego uregulowania zobowiązań handlowych z Portą, i wynurzając życzenie, żeby osobna komisyja zebrana w Carogrodzie, jak najspieszniej tem się zajęła.

Ogłoszone protokoły kongresu, zajmują czytelników. Widać z nich, że kwestya religijna i handlowa będą głównym przedmiotem dalszych dyplomatycznych działań między Europą i Portą.

Najj. Pan jest na polowaniu. Najj. Pani bywa prawie codziennie w Praterze i w operze włoskiej. Wczorajsze przedstawienie „Mojżesza” było wyborne.

Hiszpania.

Madryt, 9. Maja. — Depesza pod tym dniem donosi: Rząd upoważnił towarzystwo kredytu mobiliarnego (ruchomego) do zabudowania kolei żelaznych z Walencyi do Leonu, z Walencyi do Oviedo i z Madrytu do Valladolidu. — Espartero udał się do Pampeluny, gdzie był dobrze przyjęty.

Włochy.

Turyń, 8. Maja. — Alfieri di Sostegno przeznaczony jest na posła do Petersburga. Rosyjski generał Stakelberg przybył tu z Petersburga w misji dworu swego.

Grecya.

Ateny, 2. Maja. — Wkrótce wyjedzie król do Wiednia. Postanowiono budować nowy teatr dla dramatu greckiego i włoskiej opery.

Turecja.

Z Marsylii pod d. 5. Maja telegrafują przybycie „Meandra” z Konstantynopola z 24. Kwietnia: Kontr admirał Pelion przybył z wielu okrętami, na których się korpus Zuawów znajdował; la Presse d'orient ogłasza porządek, w jakim marszałek Pelissier dostanowił wojsko wyprowadzić. Porządek ten jest następujący: 1) Zuawy, którzy idą do Afryki; 2) 2gi korpus marszałka Bosquetta składający się z dywizyj Vinny, Campu, Erpinarie, Lamatte Baue; 3) 1szy korpus generała Salles, składający się z dywizyj d'Autemarre, Levaillant, Paté i Bauvat; 4) 3ci korpus generała Mac Mahrne składający się z dywizyj Herbillon, Aurelles, Unseloop-Lambat, jazda z wolna w małych oddziałach ma wychodzić; 5) wojska brygady Sola, które w Kamieszu są; 6) i wojska brygady Bousqueta, w Konstantynopolu stojące.

— W Mece znowu było powstanie. Szeryf miasta, który był od Sultana odwołany, wypowiedział posłuszeństwo i nie chce posady swęj opuścić, twierdząc, że Sultana stał się niewiernym wierze proroka. 50,000 Arabów popiera zbrojną ręką opór szeryfa i nie pozwalają pielgrzymom wchodzić do miasta świętego, utrzymując, że państwo otomańskie skalane zostało przez przyjęcie nowych reform. Zurnal konstantynopolitański nie wzmiankuje już o niespokojności w Nathus, ale ogłasza energiczne środki przeciw wszystkim burzycielom spokojności kraju. Do ministeryum wojny angielskiego nadeszła z obozu pod Sewastopolem 19. Kwietnia datowana depesza generała Codringtona. W 12. Kwietnia oznajmił generał Lüders Anglikom, że ze strony rosyjskiej żadnych nie będą stawiać przeszkód w puszczeniu okrętów angielskich do portu sewastopolskiego. Dnia 13. Kwietnia śniadali u generała Lüdersa marszałek Pelissier, generał della Marmora i Codrington, dnia 15. dał im marszałek Pelissier śniadanie a d. 17. śniadali u Codringtona.

— Na czele deputacyi z 200 znamienitszych Czerkasów złożonej stoi syn Sefera baszy. Dywan dobrze ją przyjął i kazał na koszt rządowy w mieście pomieścić.

Z Smyrny donoszą, że basza w 23. Kwietnia dla przytłumienia niespokojności udał się z wojskiem do Magu.

Bukarest, 27. Kwietnia. — Rząd kazał dla komisarzy, spodziewanych tu lada dzień, urządzić niektóre pałace przeznaczając na to 7000 czerwonych złotych. Komisarz francuski mieszkać będzie w hotelu księcia Konstantego Ghiki.

— Z Marsyli donoszą pod dniem 7. Maja: Derwisz i Mukcis basza wyjechali z Konstantynopola dla uregulowania granicy besarabskiej. W Gazie zdarto podobno chorągiew austriackiego konsula i zagrożono śmiercią konsulowi.

— Angliacy wysyłają istotnie dwie dywizye do Kanady, inne wojska odchodzą do posiadłości angielskich na morzu Śródziemnym, do Indyi, Australii i do Kap.

— Podług Constitutonna zamierza Porta urządzić oddział żandarmeryi na sposób francuski, która tyle użytecznych w Konstantynopolu poczyniła posług. I o organizacyi policyi myślą.

Z Bukarestu pod 29. Kwietnia donoszą: Od 15. Maja r. b. ma część wojska austriackiego wyjść z Księstw Naddunajskich wracając do Austrii. W Wołoszczyźnie zostałyby się pułki piesze arcyksięcia Franciszka Karola i Wielkiego księcia Konstantego, a wyszłyby brygady Schwarz Schwarzl składające się z pułków księcia Turn Taxis, i arcyksięcia Zygmunta jako i dwa pułki ułanów.

Konstantynopol, 27. Kwietnia. — Onegdaj wręczyła deputacya Czerkiesów adres swój Porcie, francuskiemu i angielskiemu poselstwu.

Bajrut, 21. Kwietnia. — Powstanie około Nablu i w mieście samem przytłumiono, wystąpieniem energicznym baszy z Jerozolimy i innych Kaimakany, naczelnicy po największej części uciekli. Do baszy z Aleppo przybyła deputacya Turków starowierców, aby go powstrzymać od ogłoszenia hattı humayum przez groźby przeciw chrześcianom i żydom. Umiał on ich uspokoić i ogłoszenie wkrótce nastąpi.

Smyrna, 29. Kwietnia. — Suleiman basza udał się z wojskiem do Magnezyi końcem przywrócenia tam porządku.

Kronika miejscowa.

Gniezno, 7. Maja. — Z pomiędzy procesów kryminalnych, które sąd przysięgłych tutejszych rozstrzygnął, zwrócił uwagę powszechną proces o krzywoprzysięstwo. Śmiu polskich chłopów z miasta i z Piask blisko miasta położonych wypełniło 84 krzywoprzysięstw w różnych procesach, w których nawzajem urojone pretensye swoje przysięgą stwierdzali. Dwóch z nich wskazano na 18 lat kary w domu kary, reszta na 10 lat. Proces ten ciągnął się z powodu obszernych zeznań wielu świadków dni kilka.

Leszno, 8. Maja. — Jak we wszystkich miastach księstwa, tak i tu obchodzono uroczystość zawarcia pokoju nabożeństwem i modlitwą dziękczynną. — Dziś rano wyszły ztąd dwa szwadrony husarów do Poznania, dla odbycia 14-dniowych ćwiczeń około Poznania. — Niestala pogoda i wiatry północne i północno-wschodnie wiele spowodowały chorób między dziećmi, mianowicie

kaszle. Zmiana powietrza przyczynia się także nie mało do podniesienia cen żywności, z której bezwzględna spekulacya nielitości korzysta. Niesłychanie drogo sprzedawano tu na ostatnich targach masło (np. funt masła 12 sgr.), żyto (miech żyta 8 tal.) Drożyzna ta daje się czuć dotkliwie w klasie niebogatej, nie mogącej wyciągnąć rąk po jałmużnę, a mającej nader szczupłe dochody. Ku zapobieżeniu złemu za mało się dzieje. Przekupnie stanowią ceny, piekarze i młynarze, nie widząc żadnej konkurencyi dają i zły towar i drogo sprzedają. Czasby był krzwiącemu się złemu koniec położyć, aby bieda nie rozlała się bardziej.

Wolsztyn, 12. Maja. — Skargi względem szkodliwej na zasiewy pogody umilkły, bo w okolicy naszej bujno i pięknie wznoszą się zboża. — Roboty około kanału obrzańskiego rozpoczęły się i mogą być za dzienną płacą 15 sgr. robotnicy zatrudnieni.

Pleszew, 10. Maja. — Od 8 dni panuje tu febra nerwowa prawie epidemicznego charakteru. Zasiewy przez ostatnie wiatry ucierpiały nieco, w ogóle jednak rokują pomyślne, bogate zbiory.

Kcynia, 10. Maja. — Spadłe nieco ceny zboża znowu się podniosły. Masła sprzedaje się funt po 9 sgr., i nieraz i za tę cenę dostać go nie można. Konie i bydło, jak były tak są drogie, choćby zdawało się, że mało jest kupców. W tym roku żuławy Noteci nie były zalane, i dla tego osadnicy ich mają bardzo pomyślną wiosnę na uprawę ról.

Międzychód, 10. Maja. — W przeszłym tygodniu rozpoczęły się pierwsze roboty około drogi zwirowej z Gorzyna do Wronek i w tym roku ma być ukończona przestrzeń od Gorzyna do Międzychodu i oddana do użytku publicznego. — Jeszcze porą zimową znaleziono nade drogą z Wierzbna dziecię 6-miesięczne. Teraz dopiero wykryło się, że matką tego dziecięcia była niezamężna J. H. z Grolewa, która je wysadziła nade drogę z wielkiej biedy i niedostatku. Na posiedzeniu wydziału kryminalnego tłumaczyła się teraz, że nie mogąc wyżywić swego dziecka, wysadziła je nad ową drogą, a sama ukryła się w niedalekim boru, bacząc, co się z niem stanie. Widząc, że dozorca drogi jej podniósł i zaniósł do swojego mieszkania, dopiero uspokojona o los dziecka wróciła do domu.

Bydgoszcz, 12. Maja. — W d. 8. b. m. igrało z sobą dwóch żołnierzy z pułku 14. w swojej kwaterze. W tem jeden śmiejąc się pochwycił spodnie, które właśnie chędożył i uderzył nimi w głowę. Uderzony padł natychmiast bez zmysłów na ziemię i od tej chwili nie mógł przyjść do siebie. Sądzą, że go w skroń trafił guzik twardej żelazny. Onegdaj z rana umarł w lazarecie, na zapalenie mózgu. — Dnia 3. Maja z rana zgorzał gościniec w Dąbrowie. Powodu ognia nie wykryto. Równie spalil się spichrz w Żeliniwie w powiecie wyrzyskim przed kilku dniami z 98 beczkami smoły. — Nowy parowiec »Toruń« należący do tutejszego speditora Rosenthala, rozpoczął wczoraj regularne swoje podróże między Bydgoszczą a Toruniem.

Wiadomości literackie.

Warszawa. — Zeszyt CLXXXV. »Biblioteki Warszawskiej« za miesiąc Maj r. b. wyszedł z druku i zawiera: Normanowie i Germanowie, z uwagą na dzieło p. Muncha, Der Norske Folks Historie, tudzież poglądem na Germanią przez Tacyta opisaną i jej u polskich pisarzy wziętość. Przez Wacława Alexandra Maciejowskiego; Jermola. Obrazki wiejskie przez J. I. Kraszewskiego (ciąg dalszy). Najdawniejsze dzieje salin krakowskich aż do żupnictwa Jana Bonnara, czyli do r. 1515, przez Hieronima Łabęckiego; Kronika zagraniczna, literacka, naukowa i artystyczna. Giulia Grisi. — Rystori: Myrrha i Rosmuoda Alfieriego. — Przyjęcie pana Legouvé do akademii. — Studnia artystyczna w lasku Bulońskim. — Gospodarstwo rybne p. Coste. — Wiadomości literackie; Juliusz Cesarz. Tragedya w pięciu aktach, przekład z Szekspira, przez J. Paszkowskiego; Poezye. Nad kolebką, przez Korotyńskiego. — Śmiech (naśladowanie z francuskiego), przez Michała Czajkowskiego; Kronika literacka. Przegląd muzykalny. Doręcznik muzyczny przez Józefa Sikorskiego. Przez M. K. — Mechanika teoretyczna dla użytku inżynierów i techników, przez Juliusza Weisbacha i t. d., przełożona na język polski przez Stanisława Bakka inżyniera. Warszawa. 1856. Przez S. P. — Wyrachowanie masy i wartości drzewa opałowego w klocach oraz porównanie wartości tegoż z węglem kamiennym i torfem, przez Benedykta Alexandrowicza. Warszawa 1855. Przez K. S.; Rozmaitości. O Rzeźbiarstwie. Przez A. L.; Kronika bibliograficzna; Doniesienia literackie; postrzeżenia meteorologiczne za miesiąc Marzec r. b.

Kraków. — Wszedł Nr. 16. »Tygodnika Rolniczo-przemysłowego krakowskiego i zawiera: 1) O szkołach rolniczych. 2) O sadownictwie w górach Skólskich. (Dok.) 3) Rozmnażanie ziemniaków przez sztopowanie. 4) Prosty a bardzo praktyczny sposób młocenia konieczy. 5) Słowno o porównawczych próbach mleczności krów. 6) Korespondencye. 7) Rozmaitości. 8) Ogłoszenia.

Kr. loterya w Berlinie.

Berlin, 14. Maja. — W dalszym ciągnięciu IV. klasy 113. król. loteryi, padła główna wygrana 5000 tal. na Nr. 18,739.; 6 wygranych po 2000 tal. padły na Nr. 4731. 8148. 49,125. 52,091. 78,074 i 88,069; 36 wygranych po 1000 tal. na Nr. 1248. 8338. 9994. 13,459. 17,093. 20,928. 21,040. 21,671. 29,281. 31,512. 39,016. 39,639. 39,671. 40,077. 41,262. 42,875. 49,003. 50,411. 50,835. 52,486. 52,782. 57,388. 59,631. 63,668. 66,999. 68,738. 68,811. 69,750. 72,374. 75,639. 77,839. 80,353. 80,379. 82,789. 83,311 i 86,101; 47 wygranych po 500 tal. na Nr. 4699. 5434. 8780. 9787. 12,052. 15,456. 17,305. 17,767. 17,889. 18,355. 18,884. 19,185. 19,594. 20,645. 22,531. 22,823. 25,408. 28,291. 32,322. 32,440. 35,020. 46,145. 54,451. 54,775. 55,056. 55,715. 56,019. 56,867. 57,180. 63,535. 64,905. 66,626. 67,125. 71,496. 72,102. 72,875. 74,031. 74,399. 75,295. 75,593. 76,369. 77,512. 77,523. 79,376. 84,361. 85,498 i 89,268; 60 wygranych po 200 tal. na Nr. 545. 4586. 4761. 5539. 6570. 7253. 9122. 9233. 9288. 10,829. 11,313. 12,091. 13,712. 14,286. 14,409. 14,681. 14,693. 15,128. 15,806. 16,168. 16,770. 17,372. 17,802. 18,063. 18,109. 18,411. 18,715. 19,567. 20,006. 20,743. 22,210. 29,148. 30,544. 32,232. 34,153. 34,599.

